



مقدمه

آقای دکتر محمود مبارک، مؤسس و مسؤول فنی داروخانه جالینوس بروجرد مطالبی را پیرامون بازآموزی نوشته‌اند که به گفته خودشان نظرات شخصی است و طبیعتاً اظهار نظر له یا علیه آن را از طرف دیگر همکاران می‌طلبید. امیدواریم در این زمینه نظرات دیگر همراهان رازی را نیز داشته باشیم. ضمناً از بازآموزی در رازی اظهار رضایت کرده‌اند که از حسن ظن ایشان ممنونیم. البته اشاره به کم بودن امتیاز کرده‌اند که ما نیز مشغول مذاکره با مسؤولان بازآموزی وزارت بهداشت برای افزایش امتیاز هستیم. برای آشنایی با نظرات این همکار عزیز، مطلب ایشان را با هم می‌خوانیم.

«سر دبیر»

«جناب دکتر سیامک نژاد سر دبیر محترم ماهنامه رازی»

با سلام و عرض ارادت و آرزوی سلامتی برای شما و سایر همکاران در ماهنامه وزین رازی. اکنون که مدارک اشتراک را حضورتان ارسال می‌دارم مطالبی در رابطه با بازآموزی به

عرض می‌رساند. بازآموزی چنانکه حضرتعالی بهتر از ما در جریان می‌باشید یعنی بازآموختن نه باز وقت تلف کردن. از زمانی که در سال هفتاد مرحله اول بازآموزی شروع شد و قانوناً ما داروسازان نیز در این کلاس‌ها شرکت نمودیم تا امروز که حدود ده سال می‌گذرد هر داروسازی حداقل بین ده تا بیست بار در این کلاس‌ها و کنفرانس‌ها یا سمینارها شرکت نموده است ولی درصدد استفاده علمی و ارزشی در مسأله داروسازی با آن انتظاراتی که بانیان این کلاس‌ها داشته‌اند قرین نبوده است ولی حیثاًالمجموع وجود این برنامه‌ها و شرکت در آن‌ها ما را با بعضی از پدیده‌های جدید علوم داروسازی و پزشکی و مسایل مبتلا به روز جهان به صورت نسبی آگاه نموده اما از آن جایی که امروزه هر مقوله‌ای را باید از نظر هزینه و فایده مورد اعمال نظر قرار داد، باید اقرار کنیم که ماحصل استفاده از برنامه‌های مدون و غیر مدون و سمینارهای مورد نظر کمتر از اتلاف وقت و هزینه آن بوده است. عدم نتیجه مورد نظر فهرست‌وار به قرار زیر است:

۱- اکثر بازآموزی‌ها حداقل سه روز می‌باشد که از صبح تا غروب ادامه دارد.

۲- برنامه‌های بازآموزی همیشه در شهرهایی که داروسازان شاغلند برگزار نشده و در نتیجه مسافتی را باید پیمود تا به جلسات بازآموزی رسید.

۳- کنفرانس‌ها و جلسات اکثراً به شکل کاملاً تئوریک برگزار می‌گردد و با احتساب خستگی مسافرت و طولانی بودن کلاس‌ها، سخنران برنامه بیشتر دانسته‌های خود را برای خود می‌گوید و شنوندگان به صورت نسبی مطالب را دریافت می‌کنند.

۴- در مدت برگزاری سمینارها و جلسات که حدود سه روز می‌باشد یا داروساز باید محل کار خود را (داروخانه، شرکت و یا کارخانه) ترک نماید که در این صورت خلاف مقررات عمل نموده و اکثراً به همین شکل عمل می‌شود و یا محل کار خود را تعطیل نماید که در مرحله اول زیان آن به جامعه و در شرایط دوم به خود داروساز می‌رسد و چون ما ایرانی‌ها زیان خود را کمتر می‌خواهیم در نتیجه مراکز مورد نظر مفتوح و بدون مسئول فنی به کار خود ادامه می‌دهد در نتیجه ضرر و زیان آن به جامعه برمی‌گردد، این همه اشکالات در صورتی بروز می‌کند که خود کلاس‌های بازآموزی به علت شرایط مذکور در فوق کسب کننده و کم بازده می‌باشد و فقط صورتی از مطالب و فهرست‌های کنفرانس به مدت چند روز در ذهن همکاران بوده و تدریجاً فراموش خواهد شد، البته بعضی از داروسازان همیشه دنبال درک مسایل و تجربه اندوختی و مطالعه مداوم می‌باشند که طبیعتاً این افراد حتی در صورتی که کلاس‌های بازآموزی نیز در بین نباشد به کاو و مطالعه در مورد مسایل مورد نظر خود ادامه داده و می‌دهند ولی این استثناء نمی‌تواند قاعده کلی روح حاکم بر عینیت کلاس‌های بازآموزی را اعمال نماید. و می‌دانیم که داروساز باید آمادگی بسیار زیادی در آرایه مطالب و کاربرد دانسته‌های خود به صورت شفاف و سریع داشته باشد تا بتواند به سؤال‌های بیماران در محیط‌های دیگر جواب دهد. و در نتیجه به آنچه می‌گوید یقین داشته باشد در نتیجه بهتر است مطالب لازم و کارساز در مسایل داروسازی به مقدار کمتر و با تاکید بیشتر در سمینارها گفته و آرایه شود که هم خسته کننده نباشد هم قابل فهم باشد، البته

مطالب نوشته شده نظرات شخصی این جانب است ولی در اکثر بازآموزی‌ها همکاران نیز این مشکلات را قبول و آن را اعلام می‌کنند و من در این چند سال به این نتیجه رسیدم که بازآموزی‌های مکاتبه‌ای مانند بازآموزی مجله خودمان رازی به دلیل اینکه نوشته‌ها در مقابل دید مستقیم خود انسان و بدون مسایل جنبی قرار دارد، کاملاً ثمربخش‌تر و ماندگارتر است لذا بنده بازآموزی مجله رازی را بیشتر از بازآموزی جلسات حضوری می‌پسندم تنها عیب بازآموزی ماهنامه رازی امتیاز کم آن نسبت به حجم مطالب آن است که چون مستمراً باید هر ماه مطالب را خواند و بعد پاسخنامه را استخراج و ارسال نمایم بهتر است امتیاز آن به بیست و پنج برسد به خصوص این که اکثر مقالات به وسیله اساتید مبرز و فرهیخته رشته‌های مختلف داروسازی و پزشکی آرایه می‌شود و مسئولین محترم وزارت بهداشت و درمان نیز به این امر اذعان دارند شرایطی ایجاد شود که همکارانی که در شهرهای دور از مراکز دانشگاهی مستقر می‌باشند و خدمات پزشکی و داروسازی آنها به مردم شهرهای دورافتاده از قداست بیشتری برخوردار است دغدغه کلاس‌های دور از دسترس و احیاناً مشکل ساز را نداشته باشند و از امتیاز کامل هر ساله بتوانند به وسیله دوره‌های بازآموزی مکتوب به شکل ماهنامه رازی یا بصورت دیگر امتیازات مورد نظر هر دوره را به دست آورند البته مطالب دیگری نیز می‌خواستم به عرض برسانم ولی به علت اطاله مطلب فوق وقت ارزشمند حضرتعالی را نگرفته آن‌ها را به آینده وامی‌گذارم.

با پوزش از گرفتن وقت شما

دکتر محمود مبارک